

kek, a továbböröklött reflexek, a tudás alapján kialakult statikus egészkep a pillanat, a most aktualitásában is mindenkor újrendeződik, s a pontosságra törekvő akarat ezt a folyamatos rendeződést is megkísérti követni, vagy inkább dokumentálni.

(Vagyis: a posztmodern életérzés, viszonyulási és megfogalmazási mód belülről szervezi az életműveket. Történelem, politikum, nemzet, haza, megmaradás, s tovább a káini és golgotai sorsig; nem vállalás, hanem ontológiai belátásként válik költészetük alapelemévé. Itt és most: a létezés korlátai és lehetőségei – nem lehet megkerülni.)

